

§ 216.

Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere er Patienter paa de i § 215 omhandlede Anstalter eller er anbragt paa et Sygehus eller en Sygehusafdeling under de i § 215, Stk. 2—4, omhandlede Forhold eller paa de i § 217 omhandlede godkendte Hjem, betragtes i Trangstilfælde som Sygehjælp uden Retsvirkninger og afholdes efter Reglerne i § 77 b.

§ 217.

Saafrømt en Tuberkulosepatient udskrives fra en af de i § 215 omhandlede Anstalter, skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune, efter vedkommende Overlæges Indstilling, være berettiget til i Trangstilfælde enten at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder, hvis det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for Vedligeholdelsen af hans Arbejdskraft eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans Helbredstilstand, eller at foranledige, at den paagældende i et tilsvarende Tidsrum anbringes paa et godkendt Rekonvalescenthjem eller Rekreativshjem. Den saaledes ydede Hjælp betragtes som Specialhjælp.

§ 218.

Stk. 1. De i §§ 215—17 omhandlede Regler vedrørende Personer, der lider af Tuberkulose, finder tilsvarende Anvendelse paa Personer, der lider af Lupus, Kræftsaar, Kræftsvulster eller andre ondartede Svulster og som herfor behandles paa de for disse Sygdomme bestemte, godkendte Anstalter eller under de i § 215, Stk. 3 og 4, ommeldte Forhold.

Stk. 2. Den i § 217 fastsatte Frist af 3 Maaneder kan for de her omhandlede Personers Vedkommende dog efter fornyet Lægeerklæring under særlige Forhold forlænges.

§ 219.

Stk. 1. Hvor ikke andet fremgaar af de enkelte Paragraffer, er vedkommende Opholdskommunes sociale Udvalg uanset Trang og uanset Reglerne om Udgifternes Afholdelse, forpligtet til efter Anmodning at yde den fornødne Assistance til den forsvarlige og hurtigst mulige Gennemførelse af Forsorgen i Henhold til §§ 203—218.

Stk. 2. Hvis der i den Anledning paaføres Opholdskommunen Udgifter, bortset fra Administrationsomkostninger, og disse efter Aftale med vedkommende private kun har været at betragte som Udlæg paa dennes Vegne, en Aftale, som dog kun kan træffes overfor Personer, der ikke kan betragtes som trængende, jfr. herved § 73, har Opholdskommunen i Tilfælde af, at Udlæget ikke tilbagebetales inden 3 Maaneder, Udpantningsret for det skyldige Beløb, ligesom Restgælden vil være at betragte som Kommunegæld.

§ 220.

Stk. 1. Hvor ikke andet i det enkelte Tilfælde er bestemt, kan der ikke kræves særlige Værdighedsbetingelser for at yde Hjælp i Henhold til §§ 203—18.

Stk. 2. Dog er det en Betingelse for Ydelse af Underhold i Hjemmet, hvor dette er hjemlet, at vedkommende ikke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 192 e.

§ 221.

Stk. 1. Hvor Hjælpen i Henhold til nærværende Kapitel er betinget af Trang, vil ved Bedømmelsen heraf Reglerne i § 73 være at følge.

Stk. 2. Ligesom Bestemmelsen i Stk. 1 dog ikke er til Hinder for, at Opholdskommunen overtager en Kautionsforpligtelse ogsaa for bedre stillede Patienter, mod at disse til